

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 3075 ff).

Der var til denne Behandling ikke fremkommet noget Endringsforslag.

Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattedes til Forhandling under Et.

Chr. Ravn: Idet jeg tager Ordet i denne Sag, vil jeg begynde med at udtale, hvad den ærede Minister sluttede med at sige i Landsthinget. Han udtalte nemlig, at han ikke var saa langvinst at haabe, at dette Forslag skulde gaa igjennem dette Thing, men at han derimod haabede paa, at det kom til første Behandling her, saa at man kunde se, hvorledes dette Thing stillede sig ligeoverfor denne Sag. Det lod nu imidlertid til ved første Behandling, som om Forslaget skulde gaa meget glat igjennem dette Thing, idet baade den høitærede Minister og ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig) udtalte sig til Fordel for det. Idet jeg i det Hele taget vil udtale min Anerkjendelse af, at der gjøres Noget paa dette Omraade, nemlig for disse Landsvage, og at man vil blive ved at fortsætte paa denne Vej, saa vil jeg dog sige, at jeg ikke er enig i det Forslag, som her ligger for. At der er stor Trang tilføede, det er vist. Der er mange Hjem, som man kan sige ere haardt trykkede ved, at de have et saadant Individ i Huset, som, dels paa Grund af sin Ubehjælpshed, dels paa Grund af, at det ogsaa ligefrem er skadeligt og farligt, kan gjøre, at det lægger et stort Vaand paa Hjemmet, saa at det vil være meget rigtigt, om vi fik en saadan Anstalt oprettet, hvorpaa man kunde faae Saadanne anbragte. Men naar det som her er foreslaaet, at det skulde være en privat Anstalt, maa jeg udtale mig derimod. Jeg mener, at det i Lighed med vore Sindsfygeanstalter, vort Døvstumme- og Blindeinstitut maa blive til, at den Slags Ting blive Statsindretninger, Statsanstalter, der ledes efter en bestemt Orden, og ogsaa blive anlagte efter en bestemt Plan fra Begyndelsen af, og hvor man har tilstrækkelig Sikkerhed for, at disse Individer, som skulle anbringes der, faae forsvaret Meie og Behandling. Naar man ser af Landsthingets Betænkning, at der har været Antydning

ger tilføede af, at denne Anstalt her i Kjøbenhavn paa gamle Bakkehus muligvis kunde blive overdraget til Staten, vil jeg ønske, at Behandlingen af denne Sag maa blive lagt hen, indtil det blev undersøgt, om man virkelig kunde komme i Besiddelse af gamle Bakkehus. Imidlertid er der jo en Skrivelse, som giver os ret godt Naab. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds mente rigtignok, at det ikke laa særlig i den, men jeg vil dog henvise ærede Medlemmer til at se den Skrivelse, der, som sagt, findes i Landstingets Betænkning, og som viser, at det er stærkt paatænkt at overdrage denne Anstalt til Staten, og det endogsaa i en nær Fremtid. Imidlertid har man ment, at denne „nære Fremtid“ maaske laa en lang Tid frem, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt har Bevilling paa at drive et Lotteri, hvorved den har en betydelig Indtægt. Denne Bevilling er udløben 1883, altsaa om 4 Aar mister den denne Indtægt, og man kan nok tænke sig, at om ikke før, saa dog til den Tid vil Anstalten blive overdraget til Staten, især naar man henholder sig til, hvad vedlagte Skrivelse i det Hele taget fremfatter. Jeg skal derfor bestemt udtale, at jeg holder paa, at vi udsatte Sagen, indtil vi kunne faae det ordnet saaledes, at det fra Begyndelsen af kan blive en Statsanstalt. Naar man lægger Mærke til den Betænkning, som er fremkommen fra den Kommission, som har været nedsat for at ordne denne Sag, saa vil man se, at det gennemgaaende findes antydet, at den mente, at det rigtigste var at faae en Statsanstalt. Med Hensyn til Motiveringen af Lovforslaget har Regjeringen tillagt denne Betænkning stor Betydning, og vistnok med god Grund; kun i det ene Punkt har den fraveget Betænkningen. Nu kan man sige, at i Henshold til en af de heldige Bestemmelser, som det andet Thing har indsat i dette Lovforslag, nemlig § 4, saa kan denne Anstalt, som her tænkes oprettet af en Privatmand og som faar Understøttelse af Staten, blive overdraget til Staten, naar det skal være, og det er jo rigtignok en Udvei. Men for det Første kan man spørge, om det i Grunden ikke er en Uret mod selve Manden, idet man rigtignok vil erstatte ham, hvad han har udlagt dertil, men han anvender dog en hel Del Tid og Slid derpaa, som der ikke er Tale om at erstatte. Det veed han jo nok, inden han gaar ind derpaa, men en anden Ting er, at man ogsaa kan overtage Anstalten, naar man er utilfreds med dens Bestyrelse. Det er der dog vist